

- 2) Je okolnost, že zaměstnavatel takové informace neposkytne, skutečností, ze které lze dovést diskriminaci, ke které podle pracovníka došlo?

(<sup>1</sup>) Úř. věst. L 204, s. 23.

(<sup>2</sup>) Úř. věst. L 180, s. 22; Zvl. vyd. 20/01, s. 23.

(<sup>3</sup>) Úř. věst. L 303, s. 16; Zvl. vyd. 05/04, s. 79.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná  
Najvyšším súdom Slovenskej republiky (Slovenská  
republika) dne 23. srpna 2010 — Jozef Križan a další v.  
Slovenská inšpekcia životného prostredia**

(Věc C-416/10)

(2010/C 301/15)

Jednací jazyk: slovenština

**Předkládající soud**

Najvyšší súd Slovenskej republiky

**Účastníci původního řízení**

*Žalobci:* Jozef Križan, Katarína Aksamitová, Gabriela Kokošková, Jozef Kokoška, Martina Strezenická, Jozef Strezenický, Peter Šidlo, Lenka Šidlová, Drahoslava Šidlová, Milan Šimovič, Elena Šimovičová, Stanislav Aksamit, Tomáš Pitoňák, Petra Pitoňáková, Mária Križanová, Vladimír Mizerák, Lubomír Pevný, Darina Brunovská, Mária Fišerová, Lenka Fišerová, Peter Zvolenský, Katarína Zvolenská, Kamila Mizeráková, Anna Konfráterová, Milan Konfráter, Michaela Konfráterová, Tomáš Pavlovič, Jozef Krivošík, Ema Krivošíková, Eva Pavlovičová, Jaroslav Pavlovič, Pavol Šipoš, Martina Šipošová, Jozefína Šipošová, Zuzana Šipošová, Ivan Čaputa, Zuzana Čaputová, Štefan Strapák, Katarína Strapáková, František Slezák, Agnesa Slezáková, Vincent Zimka, Elena Zimková, Marián Šipoš, město Pezinok

*Žalovaná:* Slovenská inšpekcia životného prostredia

**Předběžné otázky**

- 1) Ukládá povinnost, resp. umožňuje komunitární právo (konkrétně článek 267 Smlouvy o fungování Evropské unie) nejvyššímu soudu členského státu „*ex officio*“ obrátit se

na Soudní dvůr Evropské unie s předběžnou otázkou, a to i v takovém stadiu soudního řízení, kdy ústavní soud rozsudek nejvyššího soudu, který je založený zejména na aplikaci komunitárního rámce týkajícího se ochrany životního prostředí, zrušil s uložením povinnosti řídit se právními názory ústavního soudu založenými na porušení procesních a hmotných ústavních práv osoby zúčastněné na soudním řízení bez přihlídnutí ke komunitárnímu rozměru projednávané věci, tzn. pokud ústavní soud v tomto řízení jako soud poslední instance nedospěl k závěru o nutnosti předložit Soudnímu dvoru Evropské unie předběžnou otázku a předběžně vyloučil aplikaci práva na přiměřené životní prostředí a jeho ochranu v projednávané věci?

- 2) Je možné naplnit základní účel integrované prevence vymezený zejména v bodech 8, 9 a 23 preambule a dále v člincích 1 a 15 směrnice Rady 96/61/ES (<sup>1</sup>) o integrované prevenci a omezení znečištění a v komunitárním rámci životního prostředí všeobecně, tzn. prevenci a kontrolu znečišťování životního prostředí se zapojením i veřejnosti s cílem dosažení vysoké úrovně ochrany životního prostředí jako celku, takovým postupem, že dotčená veřejnost nemá v době zahájení řízení o integrované prevenci zajištěn přístup ke všem relevantním dokumentům (článek 6 ve spojení s článkem 15 směrnice 96/61/ES) a to zejména k rozhodnutí o umístění stavby – skládky odpadů, a později v prvoinstančním řízení je chybějící dokument žadatelem doložen s podmínkou nezpřístupnit jej jiným účastníkům řízení, neboť jde o předmět obchodního tajemství; pokud je možné důvodně předpokládat, že rozhodnutí o umístění stavby (zejména jeho odůvodnění) podstatným způsobem ovlivní podávání námětů, připomínek anebo jiných podnětů?

- 3) Jsou splněny cíle směrnice Rady 85/337/EHS (<sup>2</sup>) o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí, zejména z pohledu komunitárního rámce životního prostředí, konkrétně podmínky uvedené v článku 2, že před vydáním povolení budou určité záměry posouzeny vzhledem k jejich vlivu na životní prostředí, pokud se původní stanovisko Ministerstva životního prostředí vydané v roce 1999, jímž byl v minulosti završen proces posuzování vlivu na životní prostředí (EIA), prodlužuje po uplynutí několika let jednoduchým rozhodnutím bez toho, že by proces EIA opětovně proběhl; jinak řečeno, je možné uvést, že jednou vydané rozhodnutí podle směrnice Rady 85/337/EHS má neomezenou platnost?

- 4) Vztahuje se požadavek všeobecně vyplývající ze směrnice 96/61/ES (zejména její preambule a články 1 a 15a), aby členské státy zabezpečily prevenci a kontrolu znečišťování životního prostředí i tím, aby veřejnosti zajistily přiměřené, spravedlivé a včasné správní anebo soudní řízení ve spojení

s článkem 10a směrnice 85/337/EHS a článku 6 a čl. 9 odst. 2 a 4 Aarhuské úmluvy, na možnost této veřejnosti požadovat uložení správního anebo soudního opatření předběžné povahy podle vnitrostátního práva (například nařít soudní odklad vykonatelnosti integrovaného rozhodnutí), které umožňuje dočasně, tzn. až do rozhodnutí ve věci samé, zastavit realizaci požadovaného provozu?

5) Je možné soudním rozhodnutím, kterým se naplňuje požadavek směrnice 96/61/ES, resp. směrnice 85/337/EHS anebo čl. 9 odst. 2 a 4 Aarhuské úmluvy při aplikaci tam uvedeného práva veřejnosti na spravedlivou soudní ochranu ve smyslu čl. 191 odst. 1 a 2 Smlouvy o fungování Evropské unie týkajícího se politiky Evropské unie v oblasti životního prostředí, nelegitímne zasáhnout do vlastnického práva provozovatele, které je zaručeno například v článku 1 Dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a svobod, k provozu například tím, že pravomocné integrované povolení žadatele k novému provozu bude v soudním řízení zrušeno?

(<sup>1</sup>) Úř. věst. L 257, s. 26; Zvl.vyd. 15/003, s. 80.

(<sup>2</sup>) Úř. věst. L 175, s. 40; Zvl. vyd. 15/001, s. 248.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Německo) dne 23. srpna 2010 — Wolfgang Hofmann v. Svobodný stát Bavorsko**

(Věc C-419/10)

(2010/C 301/16)

Jednací jazyk: němčina

#### Předkládající soud

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

#### Účastníci původního řízení

Žalobce: Wolfgang Hofmann

Žalovaný: Svobodný stát Bavorsko

#### Předběžná otázka

Mají být čl. 2 odst. 1 a čl. 11 odst. 4 druhá věta směrnice 2006/126/ES o řídičských průkazech (<sup>1</sup>) vykládány v tom smyslu, že členský stát je povinen neuznat platnost řídičského průkazu vydaného jiným členským státem v období, v němž dotčené osobě nebyl uložen zákaz žádat o nový řídičský průkaz, pokud jí byl řídičský průkaz na území prvně uvedeného

členského státu odňat, a v době, kdy byl řídičský průkaz vydán, měla tato osoba obvyklé bydliště na území členského státu vydání?

(<sup>1</sup>) Úř. věst. L 403, s. 18

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Justice (Chancery Division) (Spojené království) dne 27. srpna 2010 — Georgetown University, University of Rochester, Loyola University of Chicago v. Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks**

(Věc C-422/10)

(2010/C 301/17)

Jednací jazyk: angličtina

#### Předkládající soud

High Court of Justice (Chancery Division)

#### Účastníci původního řízení

Žalobci: Georgetown University, University of Rochester, Loyola University of Chicago

Žalovaný: Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

#### Předběžná otázka

- 1) Umožňuje nařízení o DOO, a konkrétně čl. 3 písm. b) udělení dodatkového ochranného osvědčení pro jedinou účinnou látku nebo kombinaci účinných látek, pokud:
  - a) platný základní patent chrání jedinou účinnou látku nebo kombinaci účinných látek ve smyslu čl. 3 písm. a) nařízení o DOO; a
  - b) léčivý přípravek obsahující jedinou účinnou látku nebo kombinaci účinných látek společně s jednou či více dalšími účinnými látkami je předmětem platné registrace udělené v souladu se směrnicí 2001/83/ES (<sup>1</sup>) nebo 2001/82/ES (<sup>2</sup>), která je prvním povolením k uvedení této jediné účinné látky nebo kombinace účinných látek na trh?

(<sup>1</sup>) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, s. 67).

(<sup>2</sup>) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, s. 1).